

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 września 2008 r. — Ellinikos Niognomon przeciwko Komisji

(Sprawa T-312/08 R)

(Środek tymczasowy — Dyrektywa 94/57/WE — Wspólne reguły i normy dotyczące organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach — Wycofanie uznania przyznanego takiej organizacji — Wniosek o zawieszenie wykonania — Niedopuszczalność)

(2008/C 301/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ellinikos Niognomon AE (Pireus, Grecja) (przedstawiciel: S. Pappas, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Krämer i N. Yerrell, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania pisma Komisji przewidującego wycofanie uznania przyznanego skarżącej decyzją 2005/623/WE Komisji z dnia 3 sierpnia 2005 r. w sprawie przedłużenia ograniczonego uznania dla Hellenic Register of Shipping (Ellinikos Niognomon AE) (Dz.U. L 219, s. 43).

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje odrzucony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2008 r. — Stichting Natuur en Milieu i Pesticide Action Network Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-338/08)

(2008/C 301/69)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Stichting Natuur en Milieu (Utrecht, Niderlandy) i Pesticide Action Network Europe (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: B. Kloostera i A. van den Biesen, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 1 czerwca 2008 r. skierowanych do skarżących
- nakazanie Komisji dokładnego zbadania wniosków o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący wystąpili do Komisji o dokonanie weryfikacji rozporządzenia nr 149/2008 ⁽¹⁾ zgodnie z tytułem IV rozporządzenia nr 1367/2006 ⁽²⁾. Pismami z dnia 1 lipca 2008 r. Komisja uznała wnioski te za niedopuszczalne ze względu na to, że zakwestionowane rozporządzenie nie może być uznane za akt o charakterze indywidualnym lub szereg decyzji.

Na poparcie swojego żądania skarżący podnoszą, po pierwsze, że rozporządzenie nr 149/2008 składa się z szeregu decyzji. Skarżący twierdzą, że rozporządzenie nr 149/2008 znajduje zastosowanie do ostatecznie zdefiniowanej i uprzednio określonej grupy produktów i substancji czynnych.

W związku z tym skarżący przywołują również treść rozporządzenia nr 396/2005 ⁽³⁾. Zgodnie z art. 6 tego rozporządzenia można złożyć odrębny wniosek o zmianę każdego najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości. Możliwość ta została także zagwarantowana organizacjom obywatelskim zainteresowanym w zakresie zdrowia, takim jak skarżące. Decyzja dotycząca takiego wniosku, jak twierdzą, jest decyzją, która odnosi się do określonego produktu lub określonej substancji czynnej. Takie samo rozumowanie, zdaniem skarżących, należy zastosować w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości określonych przez rozporządzenie nr 149/2008.

Posiłkowo, skarżące twierdzą, że rozporządzenie nr 149/2008 dotyczy decyzji, która jest objęta zakresem art. 6 ust. 1 konwencji z Aarhus (*). W istocie według skarżących odnosi się ona do decyzji, która dotyczy skarżących bezpośrednio i indywidualnie w sposób, jaki spełnia wymogi określone w art. 230 WE akapit czwarty.

- (¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 149/2008 z dnia 29 stycznia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady poprzez ustanowienie załączników II, III i IV ustalających najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości dla produktów wymienionych w załączniku I do wymienionego rozporządzenia (tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 58, s. 1).
- (²) Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).
- (³) Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 70, s. 1).
- (⁴) Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska-deklaracje (Dz.U. L 124, s. 4).

Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2008 r. — vwd Vereinigte Wirtschaftsdienste przeciwko Komisji

(Sprawa T-353/08)

(2008/C 301/70)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: vwd Vereinigte Wirtschaftsdienste AG (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwälte R. Bechtold, U. Soltész i C. von Köckritz)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności w całości decyzji Komisji z dnia 19 lutego 2008 r. — COMP/M.4726 — Thomson Corporation/Reuters Group zgodnie z art. 231 akapit pierwszy WE;
- obciążenie Komisji kosztami skarżącej zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu Sądu.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie COMP/M.4726 — Thomson Corporation/Reuters Group, w której Komisja uznała za zgodną ze wspólnym rynkiem koncentrację dostawców informacji finansowych Thomson Corporation i Reuters Group zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw (*).

Na poparcie swojej skargi skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja jest dotknięta oczywistymi błędami w ocenie i błędami co do prawa oraz poważnymi uchybieniami proceduralnymi. Skarżąca podnosi w związku z tym dziesięć zarzutów.

Po pierwsze, utrzymuje ona, że rynek zasilania danymi w czasie rzeczywistym (*real-time datafeeds*) został nieprawidłowo zdefiniowany, na skutek czego decyzja jest wewnętrznie sprzeczna i niezgodna z praktyką decyzyjną Komisji.

Po drugie, jej zdaniem pozycja rynkowa stron i skutki koncentracji dla rynków zasilania danymi w czasie rzeczywistym zostały błędnie ocenione, gdyż presja konkurencyjna wywierana przez Thomson została nieprawidłowo oceniona w ramach oceny horyzontalnych skutków koncentracji, zaś wertykalne skutki koncentracji zostały zignorowane.

Po trzecie, skarżąca podnosi, że przy ocenie horyzontalnych skutków koncentracji na rynku platform udostępniających dane rynkowe (*market data platforms*) zlekceważona została presja konkurencyjna wywierana przez Thomson łącznie z Wombat, jedynym poważnym potencjalnym konkurentem.

Po czwarte, utrzymuje ona, że uwarunkowane koncentracją wzmocnienie bodźców ze strony Reuters do utrudniania osobom trzecim dostępu do danych (*contribution data*) nie zostało zbadane.

Po piąte, jej zdaniem pozycja rynkowa stron i skutki koncentracji na rynku aktualnych wiadomości (*news*) zostały błędnie ocenione oraz bez zrozumiałych powodów umożliwiające zostało powstanie monopolu na rynku na poziomie *upstream*.

Po szóste, twierdzi ona, że nie przeprowadzono wystarczających badań w zakresie skutków koncentracji dla konkurencji na rynkach produktów desktopowych w sektorze analizy i zarządzania majątkiem (*desktop products in research & asset management*), a w szczególności na krajowych rynkach produktów desktopowych w sektorze zarządzania bogactwem (*wealth management desktop products*).

Po siódme, utrzymuje ona, że globalne negatywne skutki koncentracji nie zostały zbadane poza granicami rynku, jakkolwiek Komisja przyznała w decyzji, że właściwe rynki zachodzą na siebie.

Po ósme, w opinii skarżącej za wystarczające zostały uznane zobowiązania, choć nie dotyczą one wszystkich rynków, na których koncentracja prowadzi do zapobieżenia skutecznej konkurencji.